

Et pots posar en contacte amb nosaltres als C.S.A Can Vies i Hamsa. O trucant al tlf/fax: 93 442 62 53 e.mail- burxa@sindominio.net

La BURXA[★]

núm. 29
Agost del 2000
2.500 exemplars

Butlletí contra-informatiu de la vila de Sants.

Pintant una pancarta per les Festes Alternatives de l'any passat.

Un any més s'acosten les Festes Majors de Sants. Alguns veïns i veïnes es retroben per omplir el barri de vida i color; els carrers, envaïts la resta de l'any per cotxes i soroll, es recuperen com a espai de sociabilitat i treball col·lectiu; balls, sopars a la fresca, carrers engalanats i activitats populars trenquen així amb la quotidianitat que gira al voltant del trinomi treball-consum-TV...

Un any més, també, s'apropen les Festes Majors Alternatives. Ja al 1995 es va organitzar la primera festa muntada per col·lectius de gent jove del barri: el grup d'animació cultural Mandràgora, els Col·lectius de Joves Comunistes, el fanzine contrainformatiu "Coito Doñana", el Casal Popular la Garnatxa, i persones sueltas. La iniciativa es va repetir els dos anys següents, sempre a la rampa de Cotxeres. Era el primer cop que les festes de Sants tenien un espai alternatiu, lúdic i combatiu alhora. Es feia realitat una idea que any rera any se'n passava pel cap tot veient el caràcter massiu i comercial que prenien els carrers engalanats (horaris) i la creixent mercantilització d'una celebració d'arrels populars (esponsors, decoracions professionals i competiti-

ves). A les festes faltava un espai que combinés la tradició lúdica i la realitat social combativa de l'entorn. Al 1998 es produeix un canvi; per motius interns i econòmics es desintegra el conjunt de gent que fins llavors les havia muntat, donant pas a les Festes Alternatives de Sants, organitzades per l'Assemblea de barri. Aquesta assemblea s'havia anat consolidant durant l'any com una proposta organitzativa sorgida bàsicament dels centres socials autogestionats i cases okupades amb l'objectiu d'aglutinar a persones i col·lectius del barri amb idees i pràctiques anticapitalistes. Can Mantega va ser l'escenari, i l'èxit aconseguit va fer que l'any vinent es repetissin, aquest cop a la Plaça de Sants, amb una participació més alta que el passat, ja sigui a les activitats com a l'organització de les mateixes. L'evolució no s'atura, i el present any tot fa pensar que les Festes Alternatives seran viscudes per molta altra gent, jove i esperem que no tan jove. Al mateix temps, intentarem, com sempre, realitzar alguns dels nostres propòsits: contribuir al manteniment del caire popular de les festes majors i potenciar l'entramat social del barri, ja sigui organitzant-les com disfrutant-les. Visquin les festes majors de Sants, visquin les festes alternatives.

>> pàgines centrals

Especulació: un negoci que forada els barris

SANTS.- Solars, immobiliàries que fan d'intermediàries en la compra i lloguer de cases, encarrant el preu de les vivendes; condicions d'entrada i preus que exclouen a importants sectors socials, cases abandonades, operacions urbanístiques que trenquen l'estructura tradicional dels barris, trencant també les relacions socials que en ells s'hi estableixen; grans centres comercials que substitueixen als petits comerços i que fan la funció d'espais lúdics; manca d'equipaments i espais

d'ús social, gairebé el 80% de joves entre 20 i 35 anys vivint a casa dels seus pares, més de 150 mil persones sense sostre a tot l'estat... Són exemples que ens permeten veure un contrast entre una manca aparent de vivendes, que es posa de manifest amb l'important nombre de gent sense casa o amb dificultats per accedir-hi, i per altra banda, la gran quantitat de vivendes en desús (un 10% del total a Barcelona) i el fervor constructiu que vivim. Aquesta situació és conseqüència

de l'especulació urbanística i immobiliària, que s'aprofita d'aquesta necessitat per a fer-ne un negoci. Però les conseqüències de l'especulació no les trobem només en el camp de la vivenda, els espais d'ús social i els equipaments públics també se'n ressentixen. Sovint projectes urbanístics de caire social gestionats per l'administració pública es veuen reduïts o substituïts per projectes de construcció d'habitatges per part d'importants constructors privades.

>> pàgina 6

Aprovat el projecte de Can Batlló

Districte i veïnat arriben a un acord després de mesos de conflicte.

LA BORDETA.- El projecte de remodelació de Can Batlló va ser aprovat el dimarts 18 de juny durant el Ple del Districte, on tots els partits van votar-hi a favor i la Comissió de Veïns de la Bordeta va donar la seva conformitat, exigint, però, el compliment d'una sèrie de punts. En primer lloc, cal que es dugui a terme el planejament urbanístic per a Can Batlló, recinte industrial que ocupa una quarta part del barri de la Bordeta i que pròximament deixarà de funcionar. Aquest és un cas d'especulació immobiliària i política de l'Ajuntament de Barcelona, que prioritza la construcció d'habitatges a resoldre les necessitats d'equipaments i zona verda al barri. Els veïns i veïnes no han aconseguit, de moment, la requalificació de la nau central en equipaments, però amb les seves pressions s'han assolit moltes millores respecte el projecte inicial. Ara, la Comissió de Veïnes de la Bordeta exigeix que, tal com consta al projecte, es desafectin els habitatges pactats (les cases del carrer Parcerisses i Constitució); es compleixi el pacte d'edificació de vivendes protegides i també el pacte sobre zones verdes i equipaments.

Una altra de les victòries ha estat la concessió d'una vivenda digna, que encara s'ha de concretar en un futur, als i les habitants del Camí de la Cadena, les quals s'han vist afectades pel projecte. Finalment, per tal que tot això es realitzi els i les veïnes de la Bordeta han reclamat que s'estableixi una comissió de seguiment, formada per representants d'ambdues parts, amb la possibilitat d'afegir-s'hi partits polítics.

**CAL ANAR MÉS ENLLÀ
EN LA LLUITA
CONTRA EL FEIXISME**

>> pàgina 3

Per una cultura no punitiva

La Model: de centre d'extermini a un espai social pel barri?

En el darrer mes de juny, han tingut lloc davant la Model diverses manifestacions veïnals per a demanar, quan el centre penitenciari sigui traslladat a fora de la ciutat per esdevenir una macro-presó, un ús social i no especulatiu del recinte. El trasllat de la Model i de les altres presons de Barcelona, Wad-Ras i Trinitat, està enmarcat dins la política penitenciària de la Generalitat per a garantir-ne la seva invisibilitat al centre urbà. Les manifestacions han estat convocades per la Plataforma La Model per a la Ciutat que agrupa a diferents entitats com l'Associació Cultural HELIOS GOMEZ, Associació d'Estudiants pel Patrimoni, Agrupació d'ex Presos Polítics, AW de l'Esquerra de l'Eixample, la FAVB, SOS Monuments i l'Associació per la Cultura no Punitiva i d'Exclusió Social, de la qual en reproduïm una carta:

Gabriel Miró Associació per a la Cultura no Punitiva i d'Exclusió social

"És evident que, tard o d'hora, la Model deixarà de ser una institució penitenciària. Després de quasi cent anys de servei a les polítiques més o menys repressives dels successius règims d'autoritat, ja li toca descansar. També als veïns dels reiterats inconvenients que han patit, sobretot des que va esdevenir un veritable magatzem de persones, superant amb escreix la capacitat original i amuntant reclusos en condicions de flagrant iniquitat. La seva estructura, ideada fa tant de temps, ja no és idònia per allotjar els dos milers i escaig de reclusos que s'hi ha encabit darrerament -cal considerar que el projecte comptava amb uns 800!- avui ja no és possible garantir les mínimes condicions d'habilitat i higiene, precisament a causa d'aquesta massificació, que contradiu totes les normes que avui en dia s'accepten com a estàndards per un centre penitenciari.

Aquestes mancances requeririen, per a ser actualitzada, una enorme inversió econòmica que les Administracions no estan disposades a fer. És per això que deixaran d'haver-hi presos a la Model. Malgrat tot, aquesta penitenciària té una bona cosa (si acceptem que una institució d'aquesta mena pot tenir res de positiu...) i és la seva ubicació dins la ciutat, la qual cosa permet un cert contacte entre la societat i els seus interns. Ara que hem de bregar per que un cop hagin traslladat els presos, l'edifici interior de la Model es conservi per a usos socials, també hauríem de prendre consciència de que tota comunitat ha de fer-se càrrec dels reclusos que genera i que no és raonable que els apartin lluny de les seves famílies, amics, advocats, de tots nosaltres. Hem de considerar que el greuge que s'aplica a aquestes persones és un afegit injust a la condemna del penat. Així, alhora que demanem la Model pel barri, per a Barcelona, hem d'exigir que als presos no els portin lluny de la seva ciutat i que mai més no es tornin a construir macro-presons, tan negatives per als reclusos com per als veïns i ciutadans en general."

Sants solidari amb en Benjamí Ramos

SANTS.- Emmarcades dins les darreres jornades de lluita per la llibertat d'en Benjamí Ramos, que els passats dies 7 i 8 de juliol varen realitzar-se per diferents barris i pobles de Catalunya, a Sants es van protagonitzar diverses accions de suport al pres polític esmentat i per l'amnistia del conjunt de preses i presos polítics, que l'Estat espanyol manté dispersos arreu de la geografia peninsular. La jornada s'inicià a la matinal de divendres 7, quan la seu del PSC-PSOE a Sants va ser objecte de pintades, especialment visibles al rètol col·locat al balcó, també a primera hora del matí es va penjar una pancarta gegant a l'antiga plaça de toros de Les Arenes, a l'alçada del carrer Tarragona, que reivindicava la immediata posada en llibertat d'en Benjamí. Durant la resta del matí, un grup de solidaris i solidàries van estar enganxant, als autobusos que circulen per la carretera de Sants, cartells que anunciaven la convocatòria de les protestes i denunciaven la situació infrahumana a que són sotmeses totes les persones preses. Cap a les set de la tarda, una vintena de persones van tallar la carretera de Sants, a l'encreuament amb el passeig de St. Antoni, durant uns deu minuts mentre es repartiren tríptics infor-

Pintada a la seu del PSC al c/de l'Espanya Industrial.

matius i desconvocant l'acció abans de que arribessin els efectius policials. L'endemà dissabte va celebrar-se un sopar col·loqui al Centre Social de Sants amb familiars i amics i amigues d'en Benjamí Ramos. Cal recordar que Benjamí Ramos és un veí de Granollers tancat a la presó sota l'acusació de col·laboració amb banda armada, sense cap prova a part de declaracions extretes sota tortura, fet que va provocar que durant molt de temps, jutges alemanys (país on va ser detingut) en neguessin l'extradició. Actualment està malalt del SIDA, fet pel qual hauria de sortir de la presó ja que l'article 60 del Codi Penal

garanteix la llibertat per totes les persones preses amb malalties terminals; a més, el proper 13 d'agost, en Benjamí compleix les tres quartes parts de la condemna, raó per la qual també hauria de sortir, però del del comitè de solidaritat que fa seguiment del seu cas es tem que l'Estat espanyol compleixi de nou les seves pròpies lleis. A nivell de Catalunya, la jornada de lluita va consistir en diverses accions, penjades de pancartes, pintades i concentracions a llocs tant llunyans com Girona, Vilafranca, Gràcia o Osona, a més d'una marxa a peu a la presó de Quatre Camins (La Roca) on en Benjamí està pres.

Propera obertura d'un punt d'atenció a la dona maltractada

Arran d'un treball de recerca universitària, un grup de dones del barri es preparen per iniciar un projecte centrat en l'assessorament per a dones agredides a partir de l'establiment d'un punt informatiu ubicat al Centre Social de Sants. En trets generals, l'objectiu de la iniciativa pretén posar a l'abast de qualsevol dona els mecanismes que, tant a nivell judicial com a través de Serveis Socials, l'Administració Pública ofereix a les dones que són maltractades. Cal tenir en compte que actualment a Barcelona hi ha un únic centre d'acollida de titularitat pública, la resta són dependents d'organitzacions religioses. És precisament aquesta gairebé nul·la oferta de possibilitats i aquesta manca absoluta de recursos que l'Administració possibilita a les dones agredides el que determinarà la necessitat d'organitzar un projecte alternatiu per orientar a la dona i ajudar-la a trobar la solució més adient a cada cas específic de maltractament. El nou punt d'assessorament entrarà en funcionament a partir del proper mes de setembre. Si voleu col·laborar poseu-vos en contacte amb el Centre Social de Sants (tel: 93.331.10.07).

12 D'OCTUBRE: DOCUMENTS PEL DEBAT

Cal anar més enllà en la lluita contra el feixisme (1)

Desde la Plataforma Cívica per un 12 d'Octubre en Llibertat s'ha redactat un document de debat sobre les causes del feixisme i llançar alguns apunts de com combatre'l. Desde La Burxa hem trobat interessant publicar-lo per tal de difondre una lluita que al barri agafa el seu clímax màxim

pels volts del 12 d'octubre, amb la finalitat claríssima d'expulsar el feixisme del barri d'una vegada per totes. No cal ni recordar que aquesta és una problemàtica que ens afecta dia a dia (des de la participació ultradretana al govern austríac fins al recent assassinat d'un marroquí a Sant

Andreu de la Barca) i que és una tasca de tothom col·laborar amb l'erradicació del feixisme i el racisme, tant a Sants com a la resta del món. Per motius d'espai ens veiem obligades a publicar el document en dues parts, així que al número de setembre podreu llegir la resta del text.

Sovint, en els moviments socials que ens enfrontem al feixisme, hi ha una manca de debat al voltant de com resoldre la problemàtica de les actituds xenòfobes i autoritàries presents en alguns sectors de la societat. Massa vegades ens sorprenem i espantem pels brots racistes que esclaten "espontàniament" al llarg del país, i ho atribuïm únicament a la desinformació dels seus protagonistes. Per tant, només ens veiem en cor de proposar mesures de caràcter cultural: més mestissatge, apropament entre cultures, reconeixement de la diversitat, etc... Aquestes polítiques són necessàries, però no resoldrem definitivament el problema del feixisme fins que no transformem el context que possibilita aquest fenomen, això és, la seva arrel: la desigualtat social, sigui expressada en termes econòmics -rics/pobres-, sigui en forma de drets socials -ciutadans/exclo-

sos-. Aquesta perspectiva, a més de solucions culturals, exigirà també pensar en propostes de caràcter polític, econòmic i social.

No existeix una única expressió de feixisme o racisme. Històricament, per exemple, els règims feixistes han aparegut com a solució de continuïtat quan les classes capitalistes han vist perillar als seus processos d'acumulació, fos per crisis econòmiques o per les aspiracions revolucionàries dels i les assalariades. Serien els casos de l'Alemanya de Hitler, de l'Estat espanyol franquista o de les dictadures llatino-americanes dels anys 70 i 80. És per aquest motiu que alguns autors han parlat dels feixismes estatals en tant que resposta capitalista a l'esgotament de les democràcies parlamentàries com a marc institucional de l'economia de mercat, a l'esgotament de les democràcies com a garants de l'acumulació de capital i la jerar-

quia social. Actualment aquest context ha canviat per alguns països, ara és difícil que en els estats de l'Europa democràtica es recorri a solucions tant políticament incorrectes. Tanmateix, encara avui es reproduïxen formes de racisme o feixisme en les polítiques institucionals, que si bé no són aplicades a la majoria de la població, si que es fan efectives cap a les minories socials en augment.

Per racisme institucional, o tendències feixistes de l'estat, entenem totes aquelles mesures que a l'hora de resoldre el conflicte, no prenen forma de polítiques socials sinó de mesures repressives. Així, per exemple, que l'estat no afronti els conflictes derivats de la desigualtat social potenciant una major distribució de la riquesa, i únicament aposti per l'enduriment de la política penitenciària, és una tendència feixista que hem de denunciar. O bé, per altra banda, quan l'administració po-

tencia l'entrada il·legal de treballadors immigrants (amb la Llei d'estrangeria), per tal de permetre l'abaratiment i vulnerabilitat de certa mà d'obra, funciona una forma selectiva de feixisme institucional.

En els sistemes polítics occidentals, doncs, la democràcia és la forma de negociar el conflicte entre la majoria satisfeta -pluralitat parlamentària, pacte social-; però per a encarar la contradicció que suposa l'existència de col·lectius empobrits i exclosos, les mesures democràtiques no són utilitzades sinó que sovint s'opta per vies autoritàries. Amb els pobres, el conflicte ja no es negocia, sinó que es criminalitza i es penalitza legalment, comportant en alguns casos la desaparició física del pobre (presons, pateres,...). Altres temptacions violentes de l'estat serien les polítiques repressives cap als moviments socials dissidents, que ja serien un altre tema.

Opinió

LA FORTALESA EUROPEA

Darrerament sembla que cada cop s'alçi més i més la muralla jurídica i militar que rodeja Europa i que fa les seves fronteres més impermeables. Però impermeables per a qui? Capitans, mercaderies i tecnologies circulen lliurement ... i les persones sempre i quan ho facin en qualitat de mà d'obra, això sí, d'"usar i tirar". Una mà d'obra flexible, submissa, barata és necessària pel nou règim d'acumulació de l'economia mundial. Ara, quan aquesta mà d'obra deixa de ser necessària se l'ha d'expulsar. Així doncs, a la situació d'explotació i marginació que viuen les persones que s'han vist forçades a abandonar el seu país per sobreviure, s'afegeix el temor a l'expulsió, i també als maltractes, controls policials, indefensió a les presons i centres

d'internament.... En tot això, les dones viuen una doble opressió, pateixen la discriminació com a dones i com a immigrants: humiliació i vergonya als controls fronterers, ocupen les feines pitjor pagades, amb menys prestigi social o emblemàtiques de la discriminació de gènere, com el servei domèstic, o són obligades a exercir la prostitució.

La construcció europea no només es dota de murs al seu voltant, sinó també en sí mateixa; aquells que impedeixen gaudir a les persones de drets bàsics. I per trencar aquesta barrera caldrà un esforç, que ha de passar pels propis immigrants, que lluny de ser vistes com pobres i desgraciades, han de tenir veu i espais per exigir les seves necessitats.

Felicitats
Mala Herba

BADAL.- El mas Mala Herba va celebrar el passat diumenge 9 de juliol el primer any d'okupació amb una festa que va començar a la tarda i es va allargar fins a la matinada. Amb aquest festeig també es va inaugurar la cafeta a la fresca que diferents col·lectius i persones obriran per autogestionar lluites, projectes contrainformatius, pagar costos d'advocats de casos repressius...

Aquesta masia va ser okupada el 3 de juliol de l'any passat després de romandre en desús i abandonament durant més de vint anys. Amb un any d'okupació la masia ha estat rehabilitada com a vivenda per un col·lectiu de persones que ha aprofitat el pati del mas per conrear un petit hort per l'autoabastiment. Tot i això, tal i com ja s'ha informat en anteriors números de la Burxa, aquest mas okupat està de l'Audiència Provincial davant el recurs que van interposar els okupants de la casa a la sentència que dictava el desnonament en precari.

Festes Alternatives Sants 2000

Muntant les festes alternatives '99

Pintada de mural al c/Jocs Florals

Dimarts 22

- 19h00 Pregó i traca amb diables i diablesses de la Kaõtika
- 19h15 Presentació de la campanya per un 12 d'Octubre en llibertat, acompanyada de tò i pastes marroquines
- 20h30 Cinema: "Estrecho Aventure" (curt)
"Haz lo que debas" (dir.: Spike Lee)
- 21h00 Sopar àrab (preu popular)
- 24h00 Musiqueta a càrrec de DJ's del barri

Dimarts 23

- 12h00 Pintada de mural
Taller de malabars
- 19h00 Presentació de la revista
"Mujeres Preokupando" i
del Punt d'Informació sobre violència domèstica.
- 22h00 Marató d'espectacles amb:
"Companya Timal" amb l'obra ENDERROC,
Pallassos i molt més...
- 24h00 Sessió jungle amb els DJ's Salvaje Oculito.

Dijous 24

- 12h00 Taller d'acrobàcia
- 17h00 Xerrada:
"Moviments socials i resistència a la Transició"
- 19h00 Passi de Vídeos amb:
"Mucho ruido en Seattle"
(sobre les protestes a la última cimera de la OMC el desembre passat),
"Trobada FMI i BM a Praga"
(la preparació de les protestes a la propera cimera de l'FMI en aquesta ciutat)
"Les dones immigrants s'escapen de la invisibilitat"
(dona i immigració)
- 20h30 Cercacarrers amb "ball de gitanes",
gralles i timbalaires de l'Hamsa
- 22h00 Concert amb:
ERRE QUE ERRE (flamenco combatiu de barri)
CON DOS CAJONES (flamenco)
PEPA CANCELA Y LAS BAILAORAS

Divendres 25

- 12h00 Taller de pallassos
- 16h00 Carajillada i campionat de dominó i butifarra
- 19h00 Xerrada: "La repressió a l'okupació"
(amb gent de Cau Blanco, La Morada i el Cine Okupat)
- 22h00 Concert:
Evil Minded (trash-core)
Eskape (punk)
Young Ones (hc)
Kuerio (punk-hc)

Dissabte 26

- 12h00 Guerra d'aigua amb piscina
- 14h00 Butifarrada (preu popular i opció vegetariana)
- 17h00 Campionat de ping pong
- 19h00 Concert amb:
Costo Rico (patxanga), 666 (timbals)
Al otro Barrio (hip hop), Mystic Band (patxanga)
i correfoc entremig a càrrec de la Kaõtika

**DEL
DIMARTS 22
AL
DISSABTE 26
D'AGOST**

Terrassa i menjar (tapes i entrepans),
txiringos i exposicions durant tots els dies.

CONTRA EL RACISME, SANTS AMB RITME!

Xerrada durant les festes de l'any passat

Lloc: parking de la plaça de Sants, confluència Jocs Florals/Finlàndia

Espectacle pirotènic

Especulació immobiliària i resposta social

(ve de la portada)

SANTS.- Tot i que l'estat pren un compromís constitucional per impedir l'especulació i garantir el dret d'una vivenda per a tothom, a la pràctica no és així. Exemples d'això són que no s'utilitzen els mitjans previstos per la llei per a impedir la presència de solars i que no s'exigeix el manteniment d'edificis en condicions de seguretat i higiene, com requereix la legislació; fet que permet que les cases quedin en desús durant anys (a Catalunya hi ha 314.922 vivendes abandonades, una gran part d'elles amb intencions especulatives). Tampoc hi ha mesures reestructuratives dels usos antisocials de la propietat i la resposta del sector públic davant les dificultats d'accés a la vivenda és insuficient, ja que només es destina el 0,5% del PNB a la promoció d'habitatges (a Gran Bretanya és el 2%), i inefectiva doncs les polítiques d'habitatges es destinen als sectors més solvents, oblidant-se dels més castigats.

Aquests fets fan que cada cop més, l'escenari urbà i les necessitats col·lectives quedin en mans d'empreses privades, sota l'injusta llei de l'oferta i la demanda, que només beneficia als propietaris d'immobiliàries i constructors (com es pot veure en el cas de Pro-Eixample, empresa públicoprivada, que l'any 98 ingressà 5.544 milions de pessetes, fruit de la rehabilitació de l'Eixample).

Un altre aspecte a ressaltar és que no es pot analitzar el problema de la vivenda com un fet aïllat. La precarització de les condicions de treball i les retallades en les polítiques socials que patim des de fa uns anys, agreugen aquest problema, la conseqüència del qual és que amplis sectors socials contenen amb menys recursos per a accedir a una vivenda digna. Aquestes dificultats es veuen clarament si comparem el preu mitjà d'un lloguer, 80.900 ptes al mes (l'any 84 era de 19.530), amb el salari mínim interprofessional, que és de 72.000 pessetes.

Aquesta realitat no està tan lluny, la vivim cada dia al barri. La carretera de Sants és un aparador de multinacionals, les petites cases s'han convertit en grans blocs de pisos de preus innaccessibles, les polítiques municipals per a fer de Can Batlló un espai

Façana de La Morada el dia de l'okupació, 9 de novembre del 97.

d'equipament socials es queden en simple promeses, mentre avança el projecte de construir-hi vivendes...L'especulació és doncs un problema quotidià. (ve de la portada)

Els exemples més significatius sobre l'especulació al barri de Sants serien aquests:

El cas del Barça 2000

L'aprovació provisional per part de l'Ajuntament de Barcelona del projecte de centre comercial, lúdic i de serveis a les immediacions del FC Barcelona s'inicià, el maig de 1999, enfront una intensa campanya d'organització i mobilitzacions populars dels veïns i veïnes dels barris de Les Corts, Collblanc, La Torrassa i Pubilla Casas. Entre els mesos de setembre i novembre de l'any passat el veïnat, i alumnat de l'UB i l'UPC, va mostrar el seu rebuig al projecte mitjançant mobilitzacions massives, fet que va provocar que quedés aturat.

El Barça 2000 preveu la construcció de 150 comerços, 50 res-

taurants i 28 cinemes, entre d'altres serveis, als 110.000 m2 dels voltants del camp del FC Barcelona. El projecte es presentà, però, a l'opinió pública com a zona verda.

El moviment veïnal s'oposa frontalment al projecte Barça 2000 per diverses raons. En primer lloc, consideren que la privatització de l'espai (el canvi d'ús, d'esportiu a comercial) no beneficia als veïns i veïnes; que ja fa anys que reivindiquen que es dediqui a zona verda o a equipaments d'ús públic que tant necessita el barri. D'altra banda, el projecte es contradiu amb l'article 217 de la normativa urbanística, ja que no s'ajusta a les necessitats funcionals (d'habitatge i comerços) ni paisatgístiques del barri, alhora que implicaria un fort impacte ambiental pels sorolls, els fums i l'increment del trànsit. Finalment, es considera que el projecte suposa un abús en l'edificabilitat de la zona, que passaria de l'actual 40% a un 98% de sòl edificat.

Aquestes reivindicacions han rebut el recolzament de la FAVB, que considera el Barça 2000 una gran operació comercial privada camuflada d'equipament lúdic. També s'han manifestat en contra els col·legis d'arquitectes, d'aparelladors i d'enginyers, i Parcs i Jardins de Barcelona.

Can Tunis: paradigma de la marginalitat

El barri de Can Tunis és un exemple bèstia d'aïllament i exclusió social. Les vivendes van ser edificades fa 25 anys amb intenció d'acollir de forma provisional les famílies que vivien en barraques. Actualment, el barri continua absolutament mancat de comerços, serveis i infraestructures, i només hi arriba un autobús.

Totes les famílies de Can Tunis són d'ètnia gitana, la taxa d'atur ronda el 95% i és un barri molt castigat per l'heroïna. La localització a peu del cementiri de Montjuïc ha provocat nombroses plagues i epidèmies, com la passa de sarna de l'any 97. El símbol més evident de l'aïllament és un mur de 16 metres que va ser alçat el 1992 amb la construcció de la Ronda del Litoral.

El Pla d'Actuació Municipal preveu fer desaparèixer el barri. Ja han començat els desallotjaments i enderroc, i les famílies estan sent reallotjades a La Mina i Sant Roc, altres barris-ghetto de les mateixes característiques socials i urbanístiques.

L'okupació com a reapropiació d'espais

L'okupació d'immobles abandonats és una pràctica que conjuga la denúncia pública de l'especulació amb el sòl i l'acció directa: planteja la contradicció entre el dret a la propietat privada i el dret a la vivenda digna i a espais d'ús social, alhora que proporciona espais per viure i organitzar-se als col·lectius i persones que fan seu l'espai. Actualment a Sants hi ha dos centres socials okupats, l'Hamsa i Can Vies, i quatre vivendes okupades reivindicades, La Torreta, Mala Herba, La Karraka i La Fresca.

Aquest conflicte social ha estat resolt per les institucions polítiques únicament per la via repressiva, mitjançant la penalització de l'okupació. El Codi Penal vigent tipifica l'okupació pacífica de vivendes abandonades com a

delicte d'usurpació, i ho castiga amb una pena de multa de 3 a 6 mesos a raó d'entre 500 i 50.000 pessetes. Els dies 4 i 6 de setembre es celebraran els judicis contra les persones acusades d'ocupar dues vivendes desallotjades a Sants, Can Blanco i La Morada; també el 26 del mateix mes es jutjarà a les persones detingudes durant el desallotjament del Cine Okupat de Via Laietana. L'escassa popularitat de la solució judicial i policial donada al conflicte s'està traduint en una reforma de la Ley de Enjuiciamiento Civil, clarament en favor de la propietat (afavorint, un cop més els especuladors) i accelerant els

processos de desnonament i desallotjament. A més, es suprimeix la possibilitat d'accedir a un advocat d'ofici, fet que agreuja la situació de les persones social i econòmicament desfavorides. L'especulació amb el sòl avança, de la mateixa manera que avança la criminalització contra els col·lectius que s'organitzen per a manifestar el seu descontent per la mercantilització de la vivenda i dels espais d'ús social. Però les mobilitzacions popular són l'única eina de lluita per aturar la impune proliferació de la lògica del mercat: autoorganitzem-nos contra l'especulació!

DOS CASOS D'OKUPACIÓ AL BARRI

La Morada (9 de novembre de 1997 - 3 de febrer de 1998)

Aquesta casa senyorial, situada a la cruïlla dels carrers Tenor Massini i Rosés, fou okupada i rehabilitada per a vivenda després de 20 anys d'abandonament. És propietat de la família Angrill Paxeras, importants propietaris del barri, i està afectada per un pla urbanístic dels anys 70. Dos anys i mig després del desallotjament, continua abandonada i tapiada. En aquest període de temps, un grup d'immigrants va tornar a ocupar l'espai, i van ser igualment desallotjats. Les persones encausades en el judici per usurpació s'enfronten a una petició fiscal de 5 mesos de pena de multa a raó de 1.500 ptes/dia.

Can Blanco (8 d'agost de 1998 - 15 de juny de 1999)

Ubicat al número 33 del carrer d'En Blanco, aquest petit edifici de dos pisos d'alçada portava més de 20 anys abandonat, i ja anteriorment havia estat ocupat per famílies pobres d'ètnia gitana, que posteriorment van ser desallotjades. Okupat més tard per un nombrós grup de joves del barri, va servir durant 10 mesos de vivenda per a cinc persones (a més d'altres habitants temporals), però que es van trobar amb la casualitat que una setmana abans de l'okupació havia estat comprat per una immobiliària (que ni tant sols tenia registrada l'operació). Aquest fet va desencadenar una llarga i tensa guerra legal i al carrer, entre la gent de la casa i la constructora, que va incloure denúncies als jutjats, converses, mentides, amenaces i accions de protesta; finalment el jutge donaria la raó a l'empresa i la policia desallotjaria als i les ocupants en una espectacular operació amb un centenar de policies (contra cinc persones desarmades). Avui en dia s'hi està construint un bloc de pisos de luxe amb un cost mig de 40 mil·lions.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom o col·lectiu/associació/etc

Adreça

Codi postal

Localitat

Telèfon

Envia-la conjuntament amb 1.000pts al c/Jocs Florals 42, 08014 de Barcelona, i rebràs la Burxa a casa durant un any.

INFORMACIONS BREUS

JUDICI I ACAMPADA CONTRA EL DESALLOTJAMENT DEL CSO EL PALOMAR

SANT ANDREU.- Dimarts 4 de juliol es va celebrar la sessió de conclusions del judici contra el CSO El Palomar. Després de l'actitud prepotent, superba i totalment influenciada pels prejudicis que té la jutgessa cap el moviment d'okupació, tot fa pensar que la sentència serà de desallotjament. La jutgessa Maria Soledad Ortiz en tot moment ha mantingut aquesta postura prevaricadora cap a la part denunciada (El Palomar), tot al contrari passava amb la part denunciada (l'ajuntament de BCN) cap a la qual estava molt més receptiva i molt menys coartadora. Mentrestant, l'empresa Fomentos Sólidos ja està construint edificis, alguns dels quals s'aixecaran sobre el que avui és el centre social (terrenys expropiats per l'ajuntament suposadament per equipaments públics i vial). El cas serà vist per sentència pròximament.

Davant l'amenaça del desallotjament el cap de setmana del 7 i 8 i 9 de juliol El Palomar va sortir al carrer per acampar a la plaça Orfila, on està ubicat el Districte. Tendes d'acampada, una gran piscina, gandules, menjars populars, un escenari improvisat, un "mercadillo de roba" i tot un seguit d'activitats van omplir els dies de l'acampada. Molta gent del barri i de la resta de la ciutat, no només okupes, van participar de les diferents activitats: aeròbic matinal, recital de poesia, tangos, piscina popular a totes hores (refredats inclosos), teatre, contes reivindicatius, xerrades sobre lluites populars i una exposició que feia un recorregut per la història urbanística de Sant Andreu. El sol i el bon temps van fer la resta.

Xibarri 4-11/7/00

DESALLOTJAMENT I REOKUPACIÓ DEL CSO TORREBLANCA

SANT CUGAT/ VALLÈS OCCIDENTAL.- Cap a dos quarts de nou del matí del dimarts 18 de juliol va arribar davant el CSO Torreblanca un gran contingent de policia nacional i local per tal de desallotjar-lo. L'ajuntament, governat per CIU i PP va utilitzar l'excusa de la "seguretat" de la casa per portar a terme el desallotjament i destruir així un projecte col·lectiu i autogestionat que durant setze mesos ha demostrat que és possible l'autoorganització al marge de les institucions. Unes vint persones eren a la casa i tres d'elles van aconseguir pujar fins a la teulada sense poder ser expulsades. A mitja tarda, després que la casa fos tapiada, un nombrós grup de persones va aconseguir entrar-hi de nou, saltant-se així l'ordre judicial. Desenes de persones es van concentrar davant del centre social, manifestant el seu suport i evitant així la consumació de la maniobra de l'ajuntament, que des de feia mesos intentava enganjar-los amb falses promeses. Durant la següent setmana els i les habitants del CSO Torreblanca han continuat resistint i han organitzat diferents actes de protesta: un dia es van tancar a l'ajuntament de Sant Cugat, fins que va arribar la policia, i l'endemà van fer una divertida cercavila pels carrers de la ciutat escenificant moments de la vida quotidiana del jovent.

Contra-Infos 18/7/00

VINT APARADORS DE MACY'S DESTROSSATS PER L'ALF GARDEN CITY/LONG ISLAND/NEW YORK.- La matinada del 9 de juliol, activistes de l'Animal Liberation Front (ALF) van rebentar els aparadors i van fer pintades als murs de la cadena peletera MACY'S Garden City. L'ALF, un moviment clandestí internacional, ha declarat una guerra oberta contra els qui es lucren a costa de la misèria i dolor que pateixen milers d'éssers vius en silenci.

ADL(Animal Defense League) + Contra-Infos 18/7/00

S'ORGANITZA A CATALUNYA LA PROTESTA CONTRA LA CIMERA DEL FMI I EL BANC MUNDIAL A PRAGA

CATALUNYA/PRAGA.- Diferents col·lectius de Catalunya s'estan organitzant contra la cimera del BM i el Fons Monetari Internacional a Praga del 26 al 28 de setembre d'aquest any. Per una banda s'ha organitzat el Moviment de Resistència Global/Praga 2000 (MRG) que ja té calendari d'accions de denúncia (<http://www.x21.org/s26>) així com el col·lectiu Llavor d'Anarkia.

Contra-Infos 10/7/00

CONTRA-INFOS zitzania@sindominio.net

**FESTES ALTERNATIVES
SANTS 2000**

**CONTRA EL RACISME,
SANTS AMB RITME**

